

Tarih: 09.08.2024

Konu: Hayatımızı İbadet Kılabilmek

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... وَإِنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ مَا دَامَ وَإِنْ قَلَّ

Muhterem Müminler!

Muâz b. Cebel (ra), Sahâbenin önde gelenlerinden. Akabe Biati'nda bulunmuş, Bedir ve Uhud başta olmak üzere Allah Resûlü ile beraber tüm savaşlara katılmıştı. O, birçok kez Hz. Peygamber'in iltifatına mazhar olmuş, sahâbenin arasında Kur'an ve helâl/haram bilgisiyle ön plana çıkmış, Allah Resûlü'nün döneminde dinî konularda fetva verebilen birkaç sahâbeden birisiydi. Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir gün kendisi ile birlikte yolculuk yaparken Muaz'a (r.a) seslendi "Yâ Muâz!" "Buyur Yâ Resûlallah!" karşılığı geldi "Allah'ın kulları üzerindeki hakkı nedir bilir misin?" diye sordu. Muâz'ın, "Allah ve Resûlü bilir." diyerek cevap vermesi üzerine de, "Allah'ın kulları üzerindeki hakkı yalnızca O'na ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır." buyurdu. "Bunu yaptıkları takdirde kulların Allah üzerinde hakkı nedir bilir misin?" dedi. "Onlara azap etmemesidir." [1] buyurdu.

Değerli Müminler!

İbadet, kulun, Rabbi ile iletişim kurabilmesinin adıdır. Her şeyi yoktan var eden Yüce Yaratıcı'ya muhtaç olan insanın, aracısız, vasıtasız bir şekilde hâlini O'na ifade edebilmesidir ibadet.

İbadet kişiyi bencillikten, kibirden, kul olmaya engel olan her türlü vehimden, haset, israf, ihtiras, cimrilik ve benzeri kötü duygu ve düşüncelerden arındırır. İbadet, insanı her türlü kötülüğü düşünmekten ve yapmaktan koruyan bir kalkandır. İbadet, müminin nişanı, mümin olmasının alâmeti, imanının göstergesidir.

Bunun için kul, Rabbinin huzurunda her duruşunda, "Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz" [2] âyetlerini telaffuz etmektedir. "Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et." [3] âyetinin bilinciyle de ibadet ve kulluk şuurumuzu her daim canlı tutmamız gerekiyor kardeşlerim.

Aziz Müminler!

Hız. Peygamber (s.a.s) kişinin kendisini tamamen nafîle ibadetlere vererek farzları yapmaya güç yetiremeyecek hâle gelmesine ve diğer sorumluluk alanlarını ihmal etmesine de müsaade etmemiştir. Kendi ibadetlerini Allah Resûlü'nün ibadet alışkanlığı ile kıyaslayarak ümitsizliğe kapılan ve uyku, yemek, eşle birliktelik gibi bazı helâlleri terk etmeye karar veren sahâbîleri derhâl uyarmış, [4] bütün gecesini ibadetle geçirenlerin tavırlarını onaylamamış, ibadetin az da olsa devamlı olmasını tavsiye etmiştir.[5]

Hutbemizi Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in öğrettiği şu dua ile bitirmek istiyorum: "Allah'ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmekte bize yardım et." [6]

[1] Buhârî, Cihâd, 46.

[2] Fatiha 1/5.

[3] Hicr, 15/99.

[4] Buhârî, Libâs, 43.

[5] Nesâî, Kıyâmü'l-leyl, 17.

[6] İbn Hanbel, II, 299.

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu